

## AFF

Aérométrie, *s. f.* въздухомѣріе, аерометрія.

Aéronaute, *s. m.* въздухоплаватель.

Aérophobe, *s. m.* кой-я-его ся бои отъ въздуха-тъ, отъ вѣтръ.

Aérostat, *s. m.* аеростатъ.

Aérostation, *s. f.* въздухоплаваніе, аеростатика.

Aérostatique, *s. f.* наука за равновѣсіе-то на въздуха-тъ, аеростатика. \* *a.* въздухоплателенъ. аеростатически.

Aérostier, *s. m.* въздухоплаватель.

Affabilité, *s. f.* привѣтливость, благосклонно обнасеніе.

Affable, *a.* привѣтливъ, привлекателенъ.

Affablement, *adv.* привѣтливо, привлекательно, съ благосклонно обнасеніе.

Affabulation, *s. f.* правоученіе на басна-тъ.

Affadir, *v. a.* правѣхъ блудкавъ, безвкусенъ. \* *S'—, v. pr.* ставамъ блудкавъ безвкусенъ.

Affaïssement, *s. m.* блудкавость, — вина.

Affaïblir, *v. a.* ослаблявамъ. \* смалявамъ, умялявамъ. \* *S'—, v. pr.* ослаблямъ; смалявамъ ся.

Affaïblissant, *e, a.* ослабителенъ.

Affaïblissement, *s. m.* ослабваніе. \* смаленіе, умяляваніе.

Affaire, *s. f.* работа, дѣло \* предпріятіе. \* споръ, давія, расправа; распра, причина, нужда. \* битка, сраженіе, бой, сбиваніе. \* обстоятелство. \* договоръ. Avoir—de, имамъ нужда, нуждамъ ся отъ. Avoir—à, имамъ работа, да правѣхъ съ... Homme d'—, человекъ съ работа, работенъ человекъ. Point d'—, *adv.* никакъ.

Affairé, *e, a.* занятъ, натоваренъ съ работа.

Affaïssement, *s. m.* струиваніе, изсендрюваніе, налѣгваніе. § изнеможеніе, ослабваніе.

## AFF

Affaïsser, *v. a.* струпавамъ, налѣгамъ. \* смачквамъ, слѣгамъ. § ослабывамъ. \* *S'—, v. pr.* изсендрюамъ ся. \* слѣгамъ ся § ослабгамъ, изнемошывамъ.

Affaïler, *v. a.* Морепл. т жжъ напѣщо. \* блѣскамъ, карама къмъ брѣгъ-тъ. *v. n. et S'—, v. pr.* приближавамъ до брѣга-тъ.

Affaïmé, *e, a.* гладенъ, огладѣлъ, изгладѣтъ. § оскуденъ.

Affaïmer, *v. a.* уморявамъ отъ гладъ, причинявамъ гладъ.

Affaïture, *s. f.* Землед. ючюрджюмъ, заплата въ зърно.

Affaïgement, *s. m.* даваніе на откупъ.

Affaïger, *v. a.* давамъ на откупъ.

Affaïctation, *s. f.* приворство, приструваніе, приструга. \* принужденность \* лудость (за нѣщо).

Affaïcté, *e, a.* претворенъ, принужденъ. § придиренъ, прастѣдиненъ, назначенъ. § наскърбенъ.

Affaïcter, *v. a.* покъзвамъ (на видъ), преструвамъ ся, правѣхъ ся. \* старажъ ся, трудѣхъ ся. \* желяжъ. \* опредѣлямъ, назначавамъ. § докървамъ внепъ тленіе, наскърбявамъ, нажелявамъ. \* *Лж.* повреждамъ, разболѣвамъ, доквчвамъ. \* *Лж.* съдружавамъ (съ знакъ отпрѣдъ). турямъ отпрѣдъ знакъ. \* *S'—, v. pr.* опредѣлямъ ся, назначавамъ ся. \* нажелявамъ ся, наскърбявамъ ся.

Affaïctif, *ive, a.* нажалтеленъ, милентъ, умилителенъ.

Affaïction, *s. f.* любовь, обычъ, благосклонность. \* усьрдіе. \* — de l'âme, душевно движеніе, впечатленіе. \* *Лж.* болѣсть болежа; припадкъ.

Affaïctionné, *e, a.* благосклоненъ, приверженъ. \* любезенъ.

Affaïctionnement, *adv.* благосклонно.

Affaïctionner, *v. a.* обычамъ любѣ. \* привличамъ. \* имамъ усьрдіе за...

\* *S'—, v. pr.* обычами ся. \* *S'—, a.* залѣгамъ; обычамъ.